

Miroslav Kirejev

Pěstování kaktusů se věnuje od dětských let. Inspiraci našel u své babičky, od které také získal své první sbírkové rostliny. S Mírou Kirejevem jsem se poprvé setkal na naší spolkové výstavě, která se konala v zimní zahradě sokolovského zámku v roce 1999. Už tehdy se mi představil jako dlouholetý pěstitel kaktusů. Nabídku, aby se stal naším členem, odmítl vzhledem ke své pracovní zaneprázdněnosti. Pracoval tehdy na montážích a doma se objevil vždy jen na víkend. Až ve druhé polovině roku 2006, po opakovaných návštěvách u Emila Baláže v jeho věhlasné a největší sbírce v Karlovarském kraji, se sám přihlásil do našeho spolku. Napomohla tomu změna povolání a konec cestování po montážích. Poprvé se na schůzku dostavil 5. 10. 2006. Od té doby málokdy chyběl. Hned od začátku se zapojil do všech našich aktivit, včetně pořádání výstav.

Jeho sbírka byla a stále je vždy načančaná, upravená, čistá. Už u vchodu do skleníku se rozhlížíte, jestli nevidíte někde u dveří přezůvky, abyste mu tam náhodou nenanesli z bot nepořádek. Rostliny jsou sešikované v rovných řadách jako vojáci při nástupu ve skleněných podmiskách, které si nařezal a slepil Míra sám. Z rostlin převažují kaktusy. Jeden čas se sice více zaměřoval na nekaktusové sukulenty, např. haworcie, aeonia, drobné krasuly a další druhy. Po určité době některé sukulenty opět začaly vytlačovat kaktusy. Z kaktusů převažuje jižní Amerika – gymna, kopiapoe (zejména po jeho cestě do Chile), notokaktusy, parodie, sulkorebucie atd. Nověji pak astrofyta, ariokaktusy, epitelanty atd. Velmi si oblíbil litopsy a další mesemb z jihu Afriky. Kromě expedice do Chile absolvoval ještě cestu za kaktusy do Mexika. K průzkumu sukulentů využil i rodinnou dovolenou na ostrově Tenerife. Skleník má plochu 35 m², venkovní expozice dalších cca 10 m². Jak si umí vyhrát a naaranžovat sbírkové kolekce, stejně vkusně dokáže vytvořit výstavní expozice během našich výstav. Také za to získal téměř všechny ceny *Nejhezčí výstavní expozice* v dobách, kdy se pravidelně udělovaly. A jednou také ocenění *Osobnost roku SPKS Sokolov*.

A ještě se musím zmínit o zahradě. I ta je jako ze škatulky. Hned před skleníkem je zahradní jezírko, kde celoročně pobývají zlaté rybky. Vedle jezírka stojí ukázková bonsai – modřín opadavý. Zahradu zdobí hned několik skalek porostlých nízkými dřevinami, alpinkami, drobnými sukulenty.

V posledních dvou letech to sice vypadlo, že kaktusaření pověsí na hřebík, bylo to vidět i na kondici jeho sbírky, ale nyní se zálibě pěstování kaktusů opět věnuje s plnou vervou, tak jak jsme u něj zvyklí. Důvodem jeho výpadku byla skutečnost, že si Míra se svou paní našli novou společnou aktivitu a pořídili si včelstvo. A rozjeli to opravdu ve velkém a se vší profesionalitou. Všechny pomůcky a úly si vyrobil sám s největší možnou precizností. To se jen tak nevidí. On to ani jinak neumí.

Výstavní expozice Miroslava Kirejeva na sokolovské výstavě v roce 2014.

Čeď Crassulaceae je Mírovo oblíbená skupina sukulentů.

Během spolkové schůzky ve sbírce M. Kirejeva.

Miroslav Kirejev, v pozadí sbírkový skleník.

Zahradní jezírko a vedle stojí modřín v bonsaj stylu.

Pohled do sbírky M. Kirejeva.

Vlevo na policích ceny *Osobnost roku* (soška kaktusáře) a *Nejhezčí výstavní expozice*.

Venkovní expozice kaktusů a sukulentů.